

gyldighed her i landet eller på anden måde foretage en umiddelbar retlig normering af forhold i Danmark.

Konventionens bestemmelser bygger på et princip om gensidighed. Det vil sige, at danske myndigheder på samme måde som myndighederne i andre stater kan være berettiget til som led i efterforskningen af en straffesag at foretage aflytning af personer, som befinder sig i en anden medlemsstat, og som f.eks. mistænkes for grov kriminalitet. Der kan i den forbindelse i øvrigt henvises til pkt. 3.3.3.2, hvor det er omtalt, at retsplejelovens kapitel 71 om indgreb i meddelelseshemmeligheden også anvendes, når dansk politi som led i behandlingen af en dansk straffesag ønsker at aflytte telekommunikation, der foregår i udlandet.

Sammenfattende finder Justitsministeriet ikke, at en gennemførelse af artikel 20 i EU-retshjælpskonventionen vil indebære overladelse til andre stater af beføjelser, der efter grundloven tilkommer danske myndigheder, således at gennemførelsen ville forudsætte en grundlovsændring.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget indebærer bl.a., at politiet, ved modtagelse af underretning i medfør af artikel 20 i konventionen, skal forelægge sagen for retten senest 48 timer efter modtagelsen af underretningen. Der henvises til pkt. 3.3.5.2. ovenfor. Dette skønnes at ville medføre merarbejde for politiet med heraf følgende eventuelle merudgifter. Sådanne eventuelle merudgifter vil dog kunne afholdes inden for politiets eksisterende bevilgninger, og lovforslaget skønnes således ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Udbydere af offentlige telenet og teletjenester skal allerede efter den nuværende § 15 i lov om konkurren-

ce- og forbrugerforhold på telemarkedet forud for konkrete aflytningssituationer indbygge passende udstyr i telenettet, så aflytning efter retsplejelovens regler er mulig. Det kan ikke udelukkes, at der for udbydere af offentlige telenet og teletjenester i mindre omfang vil være behov for en grundinvestering i udstyr, så aflytning efter dette forslag bliver mulig.

Da teleselskaberne efter de eksisterende regler i § 15 i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet er forpligtet til at bistå politiet i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden, vurderes det, at forslaget ikke vil betyde væsentlig yderligere administrativ belastning af teleselskaberne.

Forpligtelsen efter § 15 i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet udvides med dette forslag til at gælde alle udbydere af telenet og teletjenester. Der vil derfor for udbydere af ikke-offentlige telenet og teletjenester, som ikke måtte blive undtaget fra kravet i medfør af bestemmelser fastsat efter den foreslåede § 15, stk. 5, blive tale om grundinvesteringer af betydelig størrelse. Det er dog ikke på nuværende tidspunkt muligt at angive størrelsen af sådanne grundinvesteringer. Endvidere vil der for disse udbydere kunne blive tale om en vis administrativ belastning i forbindelse med bistand til politiet ved indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Det skal bemærkes, at det ikke er hensigten, at udbydere skal kunne få refunderet udgifterne til denne grundlæggende investering, f.eks. hos politiet.

Lovforslaget skønnes ikke derudover at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet eller borgerne.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.